

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:- ଏହା ବାବାଜୀଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ୱଭାବ ଦୋକାନ ଯେଉଁଠି ସବୁ ପ୍ରକାରର ଜିନିଷ ମିଳିଥାଏ, ସେହି ଦୋକାନର ତୁମେମାନେ ହିଁ ମାଲିକ ଅଟ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ୱଭାବ ଦୋକାନୀଙ୍କର କେହି ବି ନକଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାହିଁକି?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକି ନା ସେ ନିଜେ ହିଁ ସର୍ବ ସମ୍ପଦ୍ୱାରା ଭଣ୍ଡାର ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ, ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ପବିତ୍ରତା ସବୁଥିରେ ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଯାହାକୁ ଯାହା ଦରକାର ତାହା ଏଠାରେ ମିଳିପାରିବ । ନିବୃତ୍ତି ମାର୍ଗୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଜିନିଷ ସବୁ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ କେହି ବି ନିଜକୁ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ସାଗର କହିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଶୀତ:- ତୁମେ ପାକେ ହମନେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କୁ ବେହଦର ପିତା ମଧୁ କୁହାଯିବ ଏବଂ ବେହଦର ଦାଦା ମଧୁ କୁହାଯିବ । ବେହଦର ପିଲାମାନେ ବସିଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବା ବେହଦର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ହଦର କଥା ସବୁ ଏବେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଏବେ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସମ୍ପଦ୍ୱାରା ନେବାର ଅଛି । ଏହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଦୋକାନ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଆମେ କ’ଣ ଚାହୁଁଛୁ । ବେହଦର ପିତାଙ୍କର ଦୋକାନ ତ ବହୁତ ବଡ଼ । ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ସୁଖର ସାଗର, ପବିତ୍ରତାର ସାଗର, ଆନନ୍ଦର ସାଗର, ଜ୍ଞାନର ସାଗର... କେହି କେହି ଦୋକାନୀ ଆନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜିନିଷ ଥାଏ । ତେବେ ଇଏ ହେଲେ ବେହଦର ପିତା । ଏହାଙ୍କ ପାଖରେ ମଧୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜିନିଷ ଅଛି । କ’ଣ କ’ଣ ଅଛି? ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସୁଖର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ୱଭାବ ଅଲୌକିକ ଜିନିଷ ଅଛି । ପୁଣି ଗାୟନ ମଧୁ କରାଯାଉଛି - ସୁଖକରତା । ଏହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଦୋକାନ ଆଉ ତ କାହାର ଏଭଳି ଦୋକାନ ନାହିଁ । ବୃହସ୍ପତି-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କ ପାଖରେ କ’ଣ ଜିନିଷ ଅଛି? କିଛି ବି ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜିନିଷ ବାବାଜୀଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ମହିମା ଗାୟନ ହେଉଛି । ତୁମେ ମାତାଶ୍ରମ ପିତା... ଏହିଭଳି ମହିମା କେବେ କାହାର ଗାୟନ ହୁଏ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଘୁରି ବୁଲୁଛନ୍ତି । କାହାକୁ ଓଷଧ ଦରକାର, କାହାକୁ ଆଉ କ’ଣ ଦରକାର । ତାହା ସବୁ ହେଲା ହଦର ଦୋକାନ । ସାରା ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ବିନାଶୀ ଜିନିଷ ଅଛି । ଇଏ ଏକମାତ୍ର ପିତା ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଅବିନାଶୀ ଜିନିଷ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ମହିମା ମଧୁ ଗାଉଛନ୍ତି ଯେ ପତିତ-ପାବନ, ମୁକ୍ତିଦାତା, ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଆନନ୍ଦର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଏହା ସବୁ ହେଲା ଭେରାଇଟୀ ସାମଗ୍ରୀ । ଯଦି ଏହାର ତାଲିକା ଲେଖିବା ତେବେ ବହୁତ ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁ ବାବାଜୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ଅଛି ତାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧୁ ସେସବୁ ଜିନିଷ ଉପରେ ଅଧିକାର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ବୁଝିବେ ଆସୁନାହିଁ ଯେ ଯେବେ ଏହିଭଳି ପିତାଙ୍କର ଆମେ ସନ୍ତାନ ତେବେ ପିତାଙ୍କର ଜିନିଷ ଉପରେ ଆମେ ମାଲିକ ହେବା ଦରକାର । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ମଧୁ ଭାରତକୁ । ବାବାଜୀଙ୍କ ପାଖରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଜିନିଷ ଅଛି - ସିଏ ନିଶ୍ଚିତ ସାଥରେ ନେଇ ଆସିବେ । ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ତ ତୁମେ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଆସିବାକୁ ପଡିଥାଏ । କଲ୍ପ-କଲ୍ପ କଲ୍ପର ସଂଗମସ୍ଥରେ ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ ସବୁ ଜିନିଷ ଦେଇଯାଉଛି । ମୁଁ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଜିନିଷ ସବୁ ଦେଉଛି ତାହା ଆଉ କେବେ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅଧାକଲ୍ପ ପାଇଁ ତୁମର ସବୁ ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର ହୋଇଯାଉଛି । ଏଭଳି କୌଣସି ଅପ୍ରାପ୍ତ ବସ୍ତୁ ଅଭାବ ରହୁ ନାହିଁ ଯାହା ପାଇଁ ପୁଣି ଡାକିବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ପିଲା ଅନୁସାରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସମ୍ପଦ୍ୱାରା ନେବା ପରେ ପୁଣି ଧୀରେ ଧୀରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ସିତିରେ ତଳକୁ ଖସିଥାଅ । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ମଧୁ ନିଶ୍ଚିତ ନେବାକୁ ପଡିବ । ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧୁ ନେବାକୁ ପଡିବ । ସମସ୍ତେ ୮୪ ଚକ୍ର କହିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ବୁଝିନାହାନ୍ତି । ୮୪ ପରିବର୍ତ୍ତେ ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ମାୟା ଭୁଲ କରାଇଦେଉଛି । ଏହି କଥା ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛୁ ପୁଣି ତ ଏହା ସବୁ ତୁମେ ଭୁଲିଯିବ । ଏହି ସମୟରେ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତି କରୁଛୁ ଓ ସତ୍ସମ୍ପର୍କରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣାପଡେ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ରାଜତ୍ୱ ଆମକୁ କିଏ ଦେଲେ? ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ଯ କେବେ ଥିଲା? ସ୍ୱର୍ଗ ସୁଖର ଗାୟନ ମଧୁ ହେଉଛି । ବାବା ତ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ସୁଖ ନାହିଁ । ପୁଣି ସେହି ସୁଖ ମଧୁ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଏ । ଅଧାକଲ୍ପ ପରେ ରାବଣ ଆସି ସବୁ ସୁଖ ଛଡେଇ ନେଇଥାଏ । ଯଦି କେହି କାହା ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରେ ଏକଥା କୁହାଯାଏ ତୋର ବୁଝି-ବିବେକ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲାଣି । ତୁମେମାନେ ମଧୁ ଯେଉଁଭଳି ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପଦନ, ୧୭ କଳା ସମ୍ପର୍କ ଥିଲେ ସେହି କଳା ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲାଣି । ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କ ବ୍ଯତୀତ ଆଉ କାହାର ବି ଏତେ ମହିମା ନାହିଁ । କୁହାଯାଏ ନା - ପଇସା ଥିଲେ ଲାତକାନା (ପାକିସ୍ଥାନର ଗୋଟିଏ ଦରଘନୀୟ ସ୍ଥାନ) ବୁଲି ଥାଏ । ତୁମେ ବିଚାର କର ଯେ ସ୍ୱର୍ଗରେ କେତେ ଅସରନ୍ତି ଧନ ସମ୍ପଦ୍ୱାରା ଥିଲା । ଏବେ କ’ଣ ସେସବୁ ଅଛି । ସବୁ କିଛି ଗୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଧର୍ମଭରଷ୍ଟ, କର୍ମ ଭରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି ତେଣୁ ଧନ ସମ୍ପଦ୍ୱାରା ମଧୁ ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ପୁଣି ତଳକୁ ଖସିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଏତେ ଧନ ଦେଇଥିଲି, ତୁମକୁ ହୀରା ଭଳି ମଧୁ କରିଥିଲି ପୁଣି ତୁମେ ସବୁ ଧନ ସମ୍ପଦ୍ୱାରା କ’ଣ କଲ? ଏବେ ପୁଣି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ନିଜର ସମ୍ପଦ୍ୱାରା ନିଜେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନେଇଥାଅ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗର ବାଦଗାହୀ

ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି ହେ ପିଲାମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମ ଉପରେ ଯେଉଁ କଳତ୍କି ଲାଗିଛି ତାହା ଛାଡ଼ିଯିବ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ବାବା ଆମେ ଭୁଲିଯାଇଛୁ । ଏହା କିପରି କଥା? କନ୍ୟା ଯେତେବେଳେ ବିବାହ କରିଥାଏ ତେବେ ସିଏ କ'ଣ ପତିକୁ କେବେ ଭୁଲିଯାଏକି! ପିଲାମାନେ କେବେ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି କି? ବାବା ତ ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଯେହେତୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଛି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଯଦି ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରହିବ ତେବେ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ ଏହା ବିନା ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା, ଗଙ୍ଗାସ୍ନାନ ଆଦି ଯାହା କିଛି କରିଆସିଛି ତାହା ଦଠାରେ ସିଦ୍ଧିରେ ତଳକୁ ହିଁ ଖସି ଖସି ଆସିଛି । ସ୍ଥିତି ଉନ୍ନତି ହେବାର ନିୟମ ନାହିଁ । ସମସ୍ତତାଙ୍କର ଖସିବାର କଳା ହିଁ ନିରୂପାରିତ ହୋଇଛି । ସେମାନେ ଯାହା କହିଥାନ୍ତି ଯେ ଅମୃତ ମୁକ୍ତି ପାଇଗଲା କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କହିଥାନ୍ତି । କେହି ବି ତ୍ରାମା ମଝିରେ ଫେରିଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତୁମକୁ ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ତୁମେ ହିଁ ଗାଡ଼ିଥିଲି ଯେ ମୋ ଭଳି ଗୁଣହୀନ ଭିତରେ କୌଣସି ବି ଗୁଣ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବା ଆସି ଗୁଣବାନ କରୁଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ ହିଁ ଗୁଣବାନ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲୁ । ଆମେ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯାହାକି ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ଯାଇଥିଲି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ, ରକ୍ଷାବନ୍ଧନ, ଦଶହରା ଆଦି ପରବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ସବୁ କିଛି ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ବାବା ଆସି ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ମାଲିକ ଥିଲ, ପୁଣି ତୁମେମାନେ ହିଁ ରାଜସ୍ୱଭାଗ୍ୟ ହୋଇଛ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏବେ ଏହି ସାରା ଦୁନିଆ ପୁରୁଣା ଜୀର୍ଣ୍ଣୋର୍ଣ୍ଣୋ ଅଟେ । ଦୁନିଆ ତ ଗୋଟିଏ । ଏହି ଭାରତ ନୂଆ ଥିଲା । ଏବେ ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଇଛି । ସ୍ୱର୍ଗରେ ସର୍ବଦା ସୁଖ ରହିଥାଏ । ପୁଣି ଦଠାପରଠାରୁ ଯେତେବେଳେ ଦୁଃଖ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଏହିସବୁ ବେଦଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ତିଆରି ହୁଏ । ଭକ୍ତି କରି କରି ଯେତେବେଳେ ଭକ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ତେବେ ତ ଭଗବାନ ଆସିବେ ନା । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଦିନ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ରାତି ଅଧା ଅଧା ହୋଇଯିବ ନା । ଜ୍ଞାନ ହେଲା ଦିନ, ଭକ୍ତି ହେଲା ରାତି । ସେମାନେ ତ କଲ୍ପର ଆୟୁଷ ଓଲଟା ପୋଲଟା କରି ଦେଉଛନ୍ତି ।

ପରାମ୍ପରା ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ମହିମା ଗୁଣାଅ । ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କ'ଣ କହିପାରିବା ଯେ - ନିରାକାର ପତିତ-ପାବନ, ସୁଖର ସାଗର..... ନୁହେଁ, ତାଙ୍କର ମହିମା ହିଁ ଅଲଗା । ରାତି ଦିନର ଫରକ ଅଛି । ଶିବଙ୍କୁ ହିଁ ବାବା କହିଥା'ନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ବାବା ଅକ୍ଷର ଗୋଭାପାତ୍ର ନାହିଁ । ଏହା କେତେ ବଡ଼ ଭୁଲ । ପୁଣି ଛୋଟ ଛୋଟ ଭୁଲ କରି କରି ବାବାଙ୍କୁ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ଭୁଲି ଗଲେଣି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କଠାରୁ କେବେହେଲେ ଏହି ସତ୍ୟ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିରୁତ୍ତରମାର୍ଗରେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ହେଲ ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗୀ । ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରବିକାରୀ ଥିଲ, ନିରବିକାରୀ ଦୁନିଆ ଥିଲା । ଏହା ହେଲା ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । କହୁଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗରେ କ'ଣ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିକାର ଥିଲା ନା । ଆରେ, ସିଏ ତ ହେଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରବିକାରୀ ଦେବତା ପୁଣି ବିକାରୀ କିପରି ହୋଇପାରିବେ? ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏତେ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ, ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ । ସେଠାରେ କ'ଣ ଏତେ ମନୁଷ୍ୟ ଥା'ନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ଭାରତ ବୃକ୍ଷତୀ ଆଉ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରର ନଥିବ ତେଣୁ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଏହି କଥା ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁନାହିଁ । ଦୁନିଆ ତ ସଦା ସର୍ବଦା ଭରପୁର ହୋଇ ରହିଥାଏ, କିଛି ବି ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗ ଥିଲା । ଏବେ ତ କଳିଯୁଗ, ସମସ୍ତେ ପଥର ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ତ୍ରାମାକୁ ବୁଝିଗଲଣି । ଗାନ୍ଧୀ ଇତ୍ୟାଦି ସମୟରେ ରାମରାଜ୍ୟ ଚାହୁଁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ଭବ ହେଲା ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣଣା ଅଛି ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ଲାଗିଲା ଖେଳ ସମାପ୍ତ । ପୁଣି ତାପରେ କ'ଣ ହେଲା? କିଛି ବି ଦେଖାଇନାହାନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଏହି କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ତ ବିଲକ୍ଷ୍ମ ସହଜ ଅଟେ । ପୁଣି ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଶିବବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ସିଏ ହେଲେ ସ୍ୱର୍ଗର ରତ୍ନ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ପିତା ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ୱର୍ଗର ଗେଟ୍ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଆସିବେ । ଆସିବେ ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ଯେତେବେଳେ ନରକ ଦୁନିଆ ଥିବ । ହେଉନର ଦଠାର ଖୋଲି ହେଲ୍ ଦଠାର ବନ୍ଦ କରିଦେବେ । ଯଦି ହେଉନର ଦଠାର ଖୋଲିଯିବ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସମୟରେ ହେଉନକୁ ହିଁ ଆସିବେ । ଏହିସବୁ କଥାକୁ ବୁଝିବା କୌଣସି କଷ୍ଟକର କଥା ନୁହେଁ । ସବୁ ମହିମା କେବଳ ଏକା ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ଶିବବାବାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଦୋକାନ । ସିଏ ହେଲେ ବେହଦର ପିତା । ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ଦଠା ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସୁଖ ମିଳୁଛି । ବେହଦର ପିତା ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ବେହଦର ସୁଖ ଥିଲା ତେବେ ଆମେ ପୁଣି ନିରକରେ କାହିଁକି ପଡ଼ିଛୁ । ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଥିଲ ପୁଣି ତୁମେମାନେ ହିଁ ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଗର୍ଜନ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏବେ ପୁଣି ସେହିମାନେ ହିଁ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେବାର ଅଛି । ଯେପରି ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ଅଛି ସେହିପରି ରାବଣ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ଏକଥା କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଯଦି କାହାକୁ ପଚାର ଯେ ରାବଣକୁ କେବେଠାରୁ ଜଳାଉଛ? ତେବେ କହିବେ ତାହା ତ ଅନାଦି କାଳରୁ ଚାଲି ଆସିଛି । ଏହିସବୁ ରହସ୍ୟ ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସେହି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ଦୋକାନର ମହିମା ରହିଛି । ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ପବିତ୍ରତା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଜଣଙ୍କୁ କଣ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ । ଏକଥା ମିଥ୍ୟା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଅମୃତଙ୍କଠାରୁ ଶାନ୍ତି ମିଳିଲା । ଶାନ୍ତି ତ ମିଳିବ ଶାନ୍ତିଧାମରେ । ଏଠାରେ ଜଣେ ଯଦି ଶାନ୍ତିରେ ଥିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତାଙ୍କୁ ଅଶାନ୍ତ କରିବେ ତେବେ ସିଏ ଶାନ୍ତିରେ ତ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ପବିତ୍ରତା ଏହି ସବୁ ଜିନିଷର ବ୍ୟବସାୟୀ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସହ କେହି ଆସି ଏହି ଦିବ୍ୟ ଅଲୌକିକ ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କୁ ହିଁ

କୁହାଯାଉଛି ସୌଦାଗର, ପବିତ୍ରତା-ସୁଖ-ଶାନ୍ତି-ସମ୍ପଦତି ସବୁ କିଛି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଅପରାପତ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନାହିଁ । ସଂରକ୍ଷଣ ରାଜ୍ୟ ତୁମେ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ବାବା ତ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନେଲାବାଲା ଥିବା ଯାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ କେବଳ ଦେବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସୁଛି । ତୁମେ ନେବାରେ ଥଣ୍ଡା ପଡିଯାଉଛି । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସୁଛି । ହିଁ ପଦ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପାଇବାର ଅଛି ସଂରକ୍ଷଣ ମାଲିକ ହେଉଛି ଏହା କ'ଣ କମ କଥା! ମେହନତ ତ କରିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରମୀମତ ପାଳନ କର । ଯାହା ସବୁ ଜିନିଷ ମିଳୁଛି ତାହା ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଦାନ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ପବିତ୍ର ହେବାର ଅଛି ତେବେ ଫିକାରର ଦାନ ନିର୍ଗତ କରିବାକୁ ହେବ । ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ବାଦ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଯାଇ କଳତ୍କି ଛାଡିବ । ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି । ଭଲେ ପ୍ରତିଦ୍ୱିଷା କର ଯେ ବାବା ମୁଁ କେବେହେଲେ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବି ନାହିଁ । କାହା ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରିବି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ନିର୍ଗତ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିବାକୁ ହେବ ନଚେତ୍ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମର ପାପ କିପରି ବିନାଶ ହେବ । ବାକି ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର କିପରି ଲଗାଇଛ ଏକଥା କାହାକୁ ବି ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ, ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ମେହନତ ଅଛି । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ତେବେ ଜ୍ଞାନ କ'ଣ ଦେଉଛନ୍ତି? ମନମାଉବ ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତାହେଲେ ତୁମର ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ । ତୁମେ ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲ ଯେ ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ ତେବେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ସତ୍ତା ଛାଡି ଏକା ଆପଣଙ୍କର ସତ୍ତାରେ ହିଁ ସତ୍ତା ଯୋଡିବି । ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ହିଁ ସମର୍ପଣ ହୋଇଯିବି । ଆପଣଙ୍କ ବିନା ଆଉ କାହାକୁ ମନେ ପକାଇବି ନାହିଁ । ଯଦି ପ୍ରତିଦ୍ୱିଷା କରିଛ ତେବେ ଭୁଲି ଯାଉଛ କାହିଁକି? କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହାତେ କାମ, ହୃଦେ ରାମ.... ତୁମେ ତ କରମଯୋଗୀ ଅଟ । ବ୍ୟବସାୟ ଆଦି କରି ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରେମିକ ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ପ୍ରେମିକାମାନେ ଅଧାକଳପ ମନେ ପକାଉଛ । ଏବେ ମୁଁ ଆସିଛି ତେଣୁ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହି ସ୍ବାଦକୁ ହିଁ ବାରମ୍ବାର ଭୁଲିଯାଉଛ, ଏଥିରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି । ଯଦି କରମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ ତେବେ ଏହି ଶରୀରକୁ ଛାଡିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଯେତେବେଳେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଯାଇ ତୁମେ କରମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି । ମମ୍ମା-ବାବା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ସୁକ୍ଷ୍ମବଚନରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମୁଁ ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ସିଏ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଅଛନ୍ତି । ସିଏ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । କରମାତୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ଏବେ କେହି ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି କରମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ଆସିଯାଏ ତେବେ ପୁଣି ଏହି ଶରୀର ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ବୁଝିଲାବାଲାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ନିରୁଦ୍ଧ କରେ । ସଂରକ୍ଷଣ ରଚୟିତା ଈଶ୍ଵର ପିତା ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ଅଛି । ସିଏ ହିଁ ଯାହୁକର ଅଟନ୍ତି । ଆଉ କାହାଠାରୁ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ପବିତ୍ରତାର ସମ୍ପଦତି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରାଇବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନକୁ ଯିଏ ଯେତେ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି ସେତେ ସମ୍ପଦତି ନେଉଛନ୍ତି । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମକୁ ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଦେଖ କେତେ ଦିବ୍ୟତାପୁରଣ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଭଳି ମଧୁର ଓ ଦିବ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆର୍କ୍ଷା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କ ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ବାବାଙ୍କ ସଂକଳ୍ପ ଯେଉଁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି-ପବିତ୍ରତା ରୂପକ ସାମଗ୍ରୀ ମିଳିଛି ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ବିକାର ଗୁଡିକର ଦାନ ଦେଇ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ ତା'ପରେ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ଧନର ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭଳି ମଧୁର ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଦ୍ୱିଷା କରିଛ ତା'କୁ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରହି ବିକରମକୁ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜ ପ୍ରତି ବା ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ପ୍ରତି ବିଧିପୁରବକ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ବିଧିନିର୍ମାତା ତଥା ନବ ବିଶ୍ଵ ନିର୍ମାତା ହୁଅ ।

ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଈଶ୍ଵରୀୟ ନିଷ୍ଠା-ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମୁତାବକ ଚଳାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ଠା ପ୍ରମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଧିପୁରବକ ଚଳାଇ ପାରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ଈଶ୍ଵରୀୟ ନିଷ୍ଠା-ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଉତ୍ତମ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠା-ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖ ଯେ ସକାଳୁ ରାତ୍ରି ପରୁଷନ୍ତ ମନର ସଂକଳ୍ପରେ, ବାଣୀରେ, ସମ୍ପର୍କରେ ବା ପରସ୍ପରକୁ ସହଯୋଗ ଦେବାରେ ବା ସେବାରେ, କେଉଁଠାରେ ବି ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଭଲ ଘନ ହେଉ ନାହିଁ ତ! ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରୀୟ ବିଧି ନିର୍ମାତା ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ କେବେହେଲେ ବିଧିକୁ ଉତ୍ତମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ସମୟରେ ବିଧି ନିର୍ମାତା ହେଉଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଶାନ୍ତିର ନିର୍ମାତା ଏବଂ ନବ ବିଶ୍ୱ ନିର୍ମାଣ ହେଉଛନ୍ତି ।
କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କର୍ମର ଭଲ ବା ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ନ ହେବା ହିଁ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***